

Anvisning myndighetsrapportering 2019

Styrande instruktion för Livsmedelsverket och kommuner

Alla kontrollmyndigheter ska årligen rapportera information om sin kontrollverksamhet. Den här anvisningen gäller den kontroll som utförts under 2019 och ska rapporteras till Livsmedelsverket senast den 31 januari 2020.

Inledning

Detta dokument vänder sig till de enligt livsmedelslagstiftningen lokala kontrollmyndigheterna och till Livsmedelsverket.

Det är kontrollmyndigheten som ska rapportera in uppgifter och som också ansvarar för att inrapporterade uppgifter är korrekta. Om två eller flera kommuner gått samman till en gemensam myndighet, så är det den som ska rapportera och inte de enskilda kommunerna. Däremot om en kommun har två nämnder med ansvar för livsmedelskontroll, så ska dessa två rapportera tillsammans. Om två eller flera kommuner samarbetar, men fortfarande har enskilda ansvariga nämnder så ska varje kommun (nämnd) rapportera för sig.

Anvisningen har beslutats med stöd av Livsmedelsverkets föreskrifter om rapporteringsskyldighet för kontrollmyndigheter (LIVSFS 2009:13) och gäller för rapportering av den kontroll som utförts under 2019.

Bakgrund

Medlemsstaterna i EU ska ha fleråriga nationella kontrollplaner, vilka ska följas upp årligen genom att medlemsstaten överlämnar en rapport till Europeiska kommissionen (artikel 44 i förordning (EG) nr 882/2004). Rapporten ska bl.a. innehålla resultatet av de kontroller och revisioner som utförts under det föregående året enligt den fleråriga nationella kontrollplanen. Medlemsstaterna ska även rapportera antal och typ av avvikelser som har fastställts samt åtgärder som har vidtagits med anledning av kontrollresultaten.

I den nationella kontrollplanen finns det från och med 2013 gemensamma mål för livsmedelskontrollen. Den här rapporteringen är en del av den uppföljning som behövs för att verifiera att vi går åt rätt håll, mot de gemensamma målen.

Från och med 2017 finns det i den nationella kontrollplanen operativa mål för livsmedelskontrollen som ska beaktas av respektive kontrollmyndighet och utfallet av kontrollerna enligt målen rapporteras till Livsmedelsverket.

De uppgifter som rapporteras in kommer även att möjliggöra analyser som kan användas i Livsmedelsverkets arbete med stöd till lokala och regionala kontrollmyndigheter. Tanken är även att kontrollmyndigheterna själva ska kunna ha nytta av de analyser som Livsmedelsverket utför, till exempel för sin egen verifiering av kontrollens effekt och för att kunna göra jämförelser med andra kontrollmyndigheter.

Information till läsare av anvisningen

I avsnitt 6 finns ett antal informationsposter. Varje post har en rubrik som beskriver vilken uppgift som ska rapporteras in. Därefter följer en kort definition av uppgiften samt, i de flesta fall, ett eller flera exempel. Exempelen åskådliggör, med hjälp av praktiska situationer, vilken information som avses.

Begreppsförklaring

Nedan förklaras innebörden av några viktiga begrepp som förekommer i anvisningen eller i rapporteringsmallen.

Anläggning

Varje enhet i ett livsmedelsföretag (artikel 2.1 c i förordning (EG) nr 852/2004). Det är anläggningen som ska registreras eller godkännas.

I Sverige ska även följande anläggningar registreras:

- verksamhet som omfattas av Livsmedelsverkets föreskrifter om dricksvatten (här kallat dricksvattenanläggningar)
- beredning, behandling eller bearbetning av snus eller tuggtobak.

Detta framgår av 7§ LIVSFS 2005:20 om livsmedelshygien.

Registrering och godkännande

Allmänna dricksvattenanläggningar

Kommunalt vattenverk eller distributionsanläggning där syftet är dricksvattenförsörjning i ett större sammanhang enligt lag (2016:412) om allmänna vattentjänster.

Huvudsaklig verksamhet

Huvudsaklig verksamhet är den verksamhet som verksamhetsutövaren (eller kontrollmyndigheten) bedömer är den största verksamheten på anläggningen. Om det är svårt att avgöra vad som är huvudsaklig verksamhet bör huvudsaklig verksamhet anges efter den verksamhet som vid riskklassningen ger den högsta sammanlagda riskpoängen.

Nödåtgärd

Med nödåtgärd menas både kokningsrekommendationer och de tillfällen då konsumenter blir hänvisade av tillhandahållaren av dricksvatten att hämta sitt dricksvatten från tankar, dunkar eller brandposter på utpekade uppställningsplatser i awaktan på att dricksvattnet i kranen är användbart igen.

Offentlig kontroll

Varje form av kontroll som utförs av den behöriga myndigheten eller gemenskapen i syfte att kontrollera efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd (artikel 2.1 i förordning (EG) nr 882/2004).

Vite

Om ett beslut förenas med vite innebär det att den enskilde blir skyldig att betala ett visst belopp till staten om hen inte rättar sig efter beslutet. Vite är således ett ekonomiskt påtryckningsmedel som myndigheten kan använda för att förmå den enskilde att följa myndighetens beslut.

Åtgärd vid bristande efterlevnad

När myndigheten har fattat någon form av beslut efter det att en avvikelse från livsmedelslagstiftningen har konstaterats. Det kan till exempel vara ett föreläggande eller förbud.

Övriga dricksvattenanläggningar

Offentliga eller kommersiella dricksvattenanläggningar samt samfällighetsföreningar och liknande vars primära syfte inte är kommunal dricksvattenproduktion.

Senast uppdaterad 16 april 2019 Ansvarig grupp LK_Team Uppföljning